

Lingurile lungi

Un om l-a întrebat pe Sfântul Petru cum e în Iad și cum e în Rai. Sfântul Petru i-a arătat atunci două uși identice și l-a invitat pe om să le deschidă pe rând.

Omul a deschis prima ușă. Dincolo de ea a văzut o cameră mare în mijlocul căreia era o oală pusă pe foc, iar în oală o mâncare delicioasă. În jurul focului ședeau oameni care aveau în mâini niște linguri foarte lungi și scoteau cu ele mâncare din oală. Dar acești oameni arătau palizi, slabi și neputincioși. Era o tăcere de moarte. Deoarece cozile lingurilor erau așa de lungi, ei nu puteau să ducă mâncarea la gură și astfel să se hrănească. Omul îl întrebă pe Sfântul Petru ce era încăperea aceea. Era iadul.

Omul a deschis apoi cealaltă ușă. Încăperea arăta la fel ca prima. În mijloc era un foc mare. Pe foc era o oală cu mâncare la fel de delicioasă, iar oamenii, cu linguri lungi în mâini, stăteau în jurul focului. Aceștia însă arătau bine, sătui și păreau bucuroși. Se auzea doar un murmur liniștit, pe lângă sunetul lingurilor cufundate în mâncare. Ei nu se hrăneau pe ei înșiși, ci foloseau lingurile lungi pentru a da de mâncare celui lalt. Această încăpere era Raiul.

În iad ajung oamenii care toată viața s-au hrănit doar pe sine, iar în Rai ajung cei care au înțeles că hrănind pe alții, se hrănesc și pe ei. Iadul și Raiul îți stau la îndemână și cât ești pe Pământ. Totul stă în alegerile tale... să ajungi în iad sau în Rai.

Conștiința

Un om veni la preotul său, spunând că are ceva pe conștiință și voiește să se spovedească.

- Lucrul acesta, zise el, mă apasă pe suflet zi și noapte și nu-mi dă pic de odihnă.

- Sigur, trebuie să te spovedești.

- Nu îndrăznesc să vă spun, părinte, este prea greu!

- Trebuie totuși să te mărturisești, căci astfel nu vei avea odihnă și pace.

- Păi, să vedeți..., părinte, am furat !!!

- Ce anume ai furat?

- O funie!

- Dacă e așa, zise preotul, du funia înapoi la cel de la care ai luat-o, cere-i iertare, spunându-ți că-ți pare rău de ce ai făcut și totul va fi bine.

După câteva zile, hoțul veni din nou și-i spuse preotului că nu-și redobândește liniștea sufletească.

Preotul îi zise atunci:

- Poate nu mi-ai spus tot?

- Da, cred că asta este.

- Atunci, spune-mi adevărul întreg!

- Apăi, continuă omul mărturisirea, era ceva la capătul funiei.

- Ce anume era?

- Era... era... o vacă!

"Dacă cineva nu mărturisește adevărul la duhovnic, nu-i descoperă greșeala sa astfel ca să-l poată ajuta, se vatămă, precum cel bolnav își pricinuieste un mare rău sănătății sale atunci când își ascunde de medic boala sa."

Cuviosul Paisie Aghioritul

